

# Ko Zoet 50 jaar lid van de VBBN

F. Blom, voorzitter VBBN subvereniging Terschelling

Niet iedereen heet Ko Zoet en niet iedereen schrijft al bijna 50 jaar maandelijks een column voor het maandblad voor bijenhouders. Zijn rubriek 'Van imker tot imker' is, terecht, nog altijd een veel gelezen en populaire rubriek. Kortom, voor de redactie redenen genoeg om verslag te doen van de viering van zijn 50-jarig lidmaatschap door de subvereniging Terschelling waar de auteur van 'Van imker tot imker' sinds zijn pensionering woont.

50 Jaar terug had de vader van Ko een volkstuinje in Amsterdam-Noord, waar hij een aantal bijenkasten op had staan, ook Ko had daar zijn eerste bijenvolk.

42 Het was een bijzonder goed jaar en de honing stroomde binnen. De honing werd in potjes gedaan en verkocht. De opbrengst was gigantisch en zette Ko aan het rekenen, hij trok al gauw de conclusie dat je van bijhouden rijk kon worden en besloot min of meer om later beroepsimker te worden. Zover wij nu weten is dat er nooit van gekomen.

Het klimaat en het weer kreeg zijn grote belangstelling en na zijn studie is hij aan het werk gegaan bij het KNMI op Schiphol. Door het volgen van cursussen heeft hij hemzelf hogerop gewerkt. Op dit moment geniet hij van zijn pensioen.

Hoe is Ko er toe gekomen om in elk 'Groentje' tegenwoordig het blad 'BIJEN' een stukje te schrijven?

De eerste keer dat Ko een opstel moest schrijven, liet hij vol trots de meester zijn opstel lezen. Tot Ko zijn grote verbazing vond de meester het opstel niet goed. Ko werd hierdoor erg kwaad en gooide zijn inktpot door de klas.

Sindsdien schrijft hij maandelijks een stukje in het blad BIJEN en weet hij niet meer van ophouden.

De liefde voor Terschelling, waar hij nu woont, is begonnen in de oorlogsjaren, in Amsterdam was niets meer te eten en met een aantal andere kinderen ging hij op 4-jarige leeftijd met een schip van Amsterdam naar Terschelling om aan te sterken.

Hij belandde bij tante Rim en overleefde mede hierdoor de oorlog. Uiteraard bezocht hij na de oorlog regelmatig de familie Ruyg en genoot van het eiland en leerde een groot aantal eilanders kennen.

In latere jaren zat hij vaak samen met Injo in het zomerhuisje van Wiebe en Eef.



Ko Zoet neemt het herinneringsschild van de VBBN in ontvangst, op de achtergrond voorzitter Freek Blom met de zwanenhalskorf, een cadeau van de VBBN subvereniging Terschelling. (Copyright 2003 'De Terschellinger').

In die jaren had hij ook via het imkeren vaak contact met andere imkers op het eiland.

## Persoonlijkheden en eigenaardigheden van Ko

Imkers zijn in de regel stront eigenwijs, individualistisch en weten het zelf altijd het beste ('sorry leden'). Ko is net even anders.

Ko probeert altijd behulpzaam te zijn.

Waarschuwt iedereen voor problemen, maar dan overkomt het hemzelf.

Bijna niemand vertelt over zijn eigen fouten, maar Ko doet dat wel, met de bedoeling dat die ander daar dan van leert.

Het probleem bij hem is dat hij er zelf nooit van leert. Een voorbeeld hiervan is het opslaan van verzegelde suikerramen, hij waarschuwt een ieder dat je de bakken goed moet afsluiten, maar zelf vergeet hij dat al vijftig jaar en zijn de opgeslagen ramen altijd weer leeg.

Nu na vijftig jaar kan hij nog steeds vol enthousiasme over de bijen vertellen en schrijven en weet hij via 'De Bijenworf' door middel van excursies mensen te bewegen om ook bijen te gaan houden.

Een beroepsimker is hij nooit geworden en een groot imker in aantal volken ook niet, maar wel een groots imker in het overbrengen van informatie het opleiden en begeleiden van andere imkers, en hiervoor is het hoofdbestuur van de VBBN je erg dankbaar. Ook de leden van de VBBN subvereniging Terschelling willen hieraan niet zomaar voorbijgaan.

Wij waarderen je door je grote inzet en enthousiasme waarmee je de secretarisrol vervult bij onze vereniging.